

men, hvorfor vi her ser de frie markedskræfters spil i lejerboligsektoren indført via bagdøren og dermed et brud på årtiers socialdemokratisk lejerpolitik.

- Den individuelle vetoret begrænses ved samlede tekniske installationer (man mister sin individuelle vetoret, hvis 60 pct. i huset stemmer for løsninger om f.eks. badetårne). Procentsatsen burde være minimum 75 pct. for at beskytte flest muligt. Urimeligheden optræder, fordi den individuelle vetoret er indført som princip for at beskytte den enkelte lejer økonomisk(?) Det ville have været mere rimeligt at give socialt betingede huslejetilskud. Det bliver ikke mindre af, at den er sammenlignelig med den »private byfornyelseslovs« procentsatser, der er udhulet netop fra 75 pct. til 60 pct. tilslutning!

Det virker uigennemtænkt og direkte malplaceret, at en lov, der er skabt med den intention, at den skulle udbedre efterslæbet i udlejernes manglende vedligeholdelse og gøre utidssvarende boliger bedre, nu pludselig stiller lejerne dårligere end *lejeloven*, hvor man via individuel modernisering enten kan begrænse omfanget af disse eller i det mindste selv bestemme omfanget og dermed huslejeniveauet. *Det burde ikke være intentionen med en offentlig byfornyelse, at lejernes individuelle rettigheder udhules og begrænses både socialt og økonomisk.*

- Lovforslaget opererer med en *undtagelsesbestemmelse* (en lex Vesterbro), der skal kunne fritage Indre Vesterbro og områder, hvor man har fået en forventning om et lavere lejeniveau for disse stigninger, men byfornyelseslovens § 60 ophæver denne undtagelse ved at henvise til boligreguleringsloven og lejeloovens § 59, hvorfor vi ikke har tiltro til denne særstatus.

Hvis der trods alt skulle være hold i denne politiske påstand, gælder den dog *ikke for det øvrige Vesterbro*, København og resten af landet. Dette vil medføre en klar klassedeling af de enkelte kvarterer på Vesterbro! Regeringen foretrækker dermed åbenlyst at nedbryde lokalsamfund og skabe ghettoer, som de så kan søge at bedre på, i stedet for at forebygge og bygge videre på allerede eksisterende sociale netværk.

- *Aftalegrundlaget* om fastlæggelsen af den fremtidige husleje er ikke tilstrækkelig præ-

cist. Det er uigennemskueligt, hvor meget man reelt kommer til at betale for de varer, man kræver ind, hvorfor usikkerheden om den virkelige slutleje fortsat eksisterer!

- *Byfornyelsesboligsikringen* reduceres til kun at gælde 4 år, hvilket vil betyde, at en række af de socialt truede grupper umiddelbart vil se sig nødsaget til at flytte – men de bliver i kommunen og belaster fortsat det sociale budget...

Vi kan ikke forstå politikernes arrogance i forhold til en sådan udvikling. Regeringen har jo netop gennem *byudvalgets rapporter* og forslag ønsket at modvirke tilsvarende tendenser i andre byområder med høje huslejer, og det umiddelbare spørgsmål i denne sammenhæng er, hvem det egentlig er, kommunen og staten ønsker at betale til: De nuværende beboere eller at dække huslejen for fremtidige bistanndsklienter?

- Regeringens – for os at se amoralske – lovgivning kan sættes yderligere i relief: Den gældende byfornyelseslov forpligter kommunen til at fastsætte huslejen og få denne prøvet af de københavnske huslejenævn fremover, denne regel ophæves nu. Med baggrund i, at kun ca. 8 pct. af udlejningsmassen prøves i nævnene og man pr. tradition ved, at det bl.a. er de svage grupper, der ikke får deres sager prøvet, opfatter vi dette som endnu et overgreb på denne befolkningsgruppe.

Målsætningen for byfornyelsen på Vesterbro var, at de eksisterende beboere skulle have lov til at blive boende.

Med de almindelige huslejestigninger, forslag til ny lejelov og den nye byfornyelseslov er der ikke noget, der tyder på, at det kan lade sig gøre.

Huslejeniveauet på den eneste byfornyejede ejendom på Vesterbro er allerede nu over 600 kr./kvm/år, selv om de blev lovet 450 kr./kvm/år og det efter reglerne skulle have været 525 kr./kvm/år – og den nye byfornyelseslov opererer med beløbsrammer på 700-750 kr./kvm/år.

Disse stigninger er fuldstændig uacceptable!

Alle øvrige boliggrupper i samfundet har fået fastlåst, ja, endog reduceret deres boligudgifter, mens den svageste gruppe nu kommer til at betale varen for tredje gang! Første gang via huslejen og vedligeholdelseskontoen, an-